

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

53. Cap. Præstat Sacrificia Missæ fieri antè, quàm post mortem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

CAPVT LIII.

Præstat Sacrificia Missæ fieri antè, quàm post mortem.

Quòd Missæ Sacrificia post mortem peragi cures, bonum in primis est & laudabile; sed curare, ut antè obitum illa peragantur, longè id profectò melius atque laudabilius.

Illa, quæ antè mortem, dum æger decumbis, pro te fieri jubes, plurima tum animæ, tum corpori beneficia tibi possunt impetrare: valent, si quidem sis in statu gratiæ, omnes peccatorum tuorum pœnas expiare, nec non rectam tibi pandere in cœlum viam.

Satiùs est nunquam in ignes piaculares descendere, quàm illis paulatim educi; quemadmodum melius est, ædes tuas nunquam flammam concipere, quàm postmodum illam extinguere.

Si in statu mortiferæ noxæ verferis, sacrificia, quæ dum æger es, ad aram offeruntur, causa esse possunt salutis tuæ: fortè Deus per illa movebitur, ut infundat tibi supernaturales gratias, quibus adjutus veram sinceramque elicies de peccatis contritionem.

Quæ

Quæ verò offeruntur post obitum, gratiam, quæ facultatem suppeditet ad rectè moriendum, aut morbi molestias patienter ferendas, nec impetrabunt tibi, nec impetrare valebunt.

Illa etiam tibi nequaquam sunt profutura, si in statu mortiferi peccati è vita excefferis; nam *in inferno nulla est redemptio.*

Si in statu gratiæ mortem obieris, missæ Sacrificia, quæ ad animæ tuæ refrigerium impenduntur, possunt quidem te à pœnis peccatorum liberare; sed serò fortassis tibi proderunt, eò quòd seriùs, quàm par est, peragenda sint, idque propinquorum incuriâ, vel nimiâ cupiditate Sacerdotum, qui interdum plura missæ sacrificia admittunt, quàm ut brevi tempore illa offerri possint.

Quin imò, quod magis deplorandum, nunquam tibi proderunt, si aut avaritiâ aut oblivione omittantur. Procul ab oculis, procul à corde.

Cuncta hæc pericula evadere possumus, si dum in vivis adhuc versamur, sacrificia missæ pro animæ nostræ salute peragi curemus, præsertim cum jam morbo corripimur.

Præstat opes suas antè obitum erogare

in res pias, quàm testamento illas post obitum dispartiri.

Quidquid in morte relinquimus, inuiti relinquimus; velimus nolimus, relinquendum est.

CAPVT LIV.

De extremâ Vnctione.

EXtrema unctio Sacramentum est à Christo institutum, & per *S. Iacobum* Apostolum promulgatum. Dum adjunctam habet attritionem, si quis contritionem perfectam elicere, aut peccata confiteri nequiverit, condonat omnes mortiferarum noxarum culpas, quantumvis licet magnas & numerosas.

Multi sempiternis cruciantur pœnis, qui ineffabilibus jam fruenter in cœlo gaudijs, si extremâ Vnctione præmuniti ex hac vita decessissent.

Confert igitur gratiam sanctificantem, vel eam adauget, animam mundat, *Peccatorumque reliquias abstergit*, id est, pravas inclinationes, Spiritus teporem, nec non pœnas, quæ pro noxis commissis nobis erant persolvendæ; plus minusve pro magnitudine vel exiguitate internæ nostræ dispositionis.